

vi ogsaa spejde efter, om en saadan Anklage kan tilbagevises med gode Argumenter; men indtil dette sker, maa vi fastholde, at den Økonomi, der har været ført i Sygekasserne i de senere Aar, ikke kan blive ved. Den kunde maaske gaa i de Aar, da Staten kunde give de store Tilskud, men nu maa vi jo ikke blot i Staten, men ogsaa i de private Erhverv gaa meget længere ned. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at den Nedgang i Sygekassernes Økonomi, som dette Lovforslag kræver, er intet i Sammenligning med de Ofre, man andre Steder maa bringe. Derfor kan man ikke bruge det Udtryk, at det er en Anklage, vi har rettet; vi siger blot, at den Økonomi, som hidtil er ført, kan ikke blive ved, fordi de, der skal bære disse Udgifter, ikke kan vedblive at yde de store Tilskud til Sygekasserne. Sygekasserne maa indrette deres Økonomi efter de Forhold, der nu er til Stede.

Der er blevet talt om Misbrug af Lægerne og Misbrug af Medicin. Man maa sikkert ogsaa indrømme, at saaledes som baade Lægeregninger og Medicinregninger er svulmet op i de senere Aar, kan det ikke blive ved at gaa, og det tager Lovforslaget ogsaa Sigte paa. De store Lægeregninger, som man maaske tidligere har kunnet honorere, kan man ikke vedblivende honorere, saa naar Sygekasserne nu skal have et mindre Tilskud, maa Lægerne ogsaa forstaa, at de skal ned med deres Regninger. Og hvad den dyre Medicin angaar, har Ministeren jo allerede oplyst, at der er Folk, som har brugt megen Medicin, og det kan vist heller ikke benægtes. Der blev talt om Medicin i Sødsuppe. Ja, det kommer sandelig an paa, hvad det er for en Sødsuppe. Hvis det er Rødvind eller anden god Vin, der er kommet i, spiser jeg gerne Medicin i Sødsuppe; i Renkultur tager jeg den ikke, men i Sødsuppe tager jeg den med Glæde. Det er absolut det Forhold, som min ærede Kollega har tænkt paa, thi vi ved jo godt, at Lægerne paa deres Recepter skriver baade den ene og den anden Slags Vin op. Det kan godt være, det har været fornuftigt, at Patienterne skulde have Medicin, og hvis der er brugt noget til Sødsuppe, kan jeg ikke se, det har været saa forfærdelig galt at spise den. Men at der foreskrives Vin som Medicin, og Folk saa bruger den i Sødsuppe, det er sikkert galt.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds siger: man hører, man hører, man hører — ja, jeg har ogsaa hørt meget i Dag, ogsaa fra det ærede Medlem. Men Undersøgelserne viser noget andet, tilføjede det ærede

Medlem, og saa nævnte hun nogle Undersøgelser, efter hvilke $\frac{1}{3}$ eller Halvdelen af de Medlemmer, som stod i en Sygekasse, saa vidt jeg hørte og forstod, skulde slettes. (Henriette Crone: Nej). Ja, saa misforstod jeg det ærede Medlem og skal ikke sige mere om det i Øjeblikket. Men angaaende Kontrollen udtalte det ærede Medlem, at naar det var paavist, at der var saa mange Medlemmer — jeg husker ikke Tallet —, som havde for høje Indtægter, saaledes som det blev nævnt af vort Partis Ordfører i Gaar, maatte det være et ganske ekstraordinært Tilfælde, man var stødt paa, og deraf sluttede det ærede Medlem saa, at en Kontrol kan man aldrig være sikker paa, og den vil altid virke uheldigt. En saadan Udtalelse lyder mærkelig netop fra den Side, hvor man dog ellers paa saa mange andre Omraader slaar stærkt til Lyd for Kontrol. At der kan og bør føres en Kontrol med, at de fastsatte Indtægtsgrænser ikke overskrides, synes jeg er rigtigt. Det ærede Medlem hævdede, at der ikke kunde være Tale om, at man vilde dække over de bemidlede Medlemmer. Nej, det kan jeg saa godt forstaa, men det vil vi heller ikke fra vor Side; vi vil netop, at de bemidlede Medlemmer skal slettes af Kasserne. Men naar det ærede Medlem derefter advarer stærkt mod en Klapjagt paa de bemidlede Medlemmer, maa man jo alligevel tro, at der er noget om, at man vil dække over dem, som, til Trods for at de har store Midler, bliver staaende i Sygekasserne — og det var kun det, der blev sagt af vort Partis Ordfører i Gaar.

Saa er der talt om, at der her sker et stort Tilbageskridt, og at Arbejderne skal have en Fortrinsret med Hensyn til Adgang til Sygekasserne; det har de haft saa længe, og det skal de blive ved at have. I samme Aandedræt sagde det ærede Medlem, at Livet er stærkere end Lovene. Ja, det er netop det, man ogsaa maa tænke paa i dette Tilfælde. Der var en Tid, da Arbejderklassen og særlig Lønarbejderne var meget daarligt lønnet og ikke levede under saa gode Kaar, som de gør nu. Men for dem tror jeg rigtignok, Livet nu har formet sig paa en anden Maade; naar man derfor nu forandrer Lovene, er det kun for at tilfredsstille det Krav, det ærede Medlem selv stiller. Thi jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der er mange baade Husmænd og Gaardmænd, som i vore Dage ikke har saa meget at leve af, som mange Lønarbejdere har. Vel ved jeg, at Usikkerheden er forfærdelig stor i Ar-